

บันทึก

เรื่อง การตีความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ.๒๕๖๕

๑. กรมศาลการ มีความสงสัยในการใช้มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ.๒๕๖๕ ซึ่งบัญญัติว่า "ถ้าของใดยังอยู่ในความรักษาหรือกำกับตรวจตราของศาลการถึงหกเดือน โดยไม่มีใบขนบริบูรณ์อันได้รับรอง และเมื่อได้ให้คำบอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือที่นำเข้ามาแล้ว สิบวันแล้ว ท่านว่าจะจำหน่ายของนั้นโดยให้ตัวแทนของเรือส่งของนั้นออกไปก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลผู้ได้รับอำนาจจะนำออกขายทอดตลาดเสียก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำลายเสียเองหรือให้บุคคลผู้ได้รับอำนาจทำลายเสียต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้" ปัญหาที่มีอยู่ว่าเมื่อมีของตกค้างอยู่ถึงหกเดือนและกรมศาลการได้บอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือครบสิบวันแล้ว ตัวแทนของเรือหรือผู้นำของเข้ามิได้จัดการประการใดในกำหนดเวลานั้น ของเช่นนั้นจึงอยู่ในระหว่างที่กรมศาลการจะจัดการตามมาตรา ๖๑

ภายหลังผู้นำของเข้ามาแสดงความจำนงขอเสียอากรและชำระค่าติดพันต่าง ๆ เพื่อรับของนั้นไปดังนี้ กรมศาลการจะไม่อนุญาตแต่จะบังคับตามอำนาจที่มีอยู่ตามมาตรา ๖๑ คือจัดการจำหน่ายของนั้น เช่น ให้ขายทอดตลาดเสียเป็นต้น กรมศาลการจะทำได้หรือไม่ และเมื่อกระทำไปฝืนความจำนงของผู้นำของเข้า กรมศาลการจะต้องรับผิดชอบผู้นำของเข้าอย่างไรบ้าง

๒. คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุด ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเสนอความเห็นดังนี้

๓. ในเรื่องนี้กรมศาลการชอบที่จะขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นเสียได้ตามอำนาจที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๑ เพราะกฎหมายได้บัญญัติไว้ชัดเจนดังนั้นแล้ว

๔. เมื่อกรมศาลการได้ดำเนินการไปตามอำนาจที่มีอยู่ในมาตรา ๖๑ แล้วก็ไม่เป็นการผิดกฎหมายที่จะทำให้ต้องรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ ได้

(ลงชื่อ) เดือน บุญนาค

(นายเดือน บุญนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๐